

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 64

17

Weekblad voor kerk en samenleving

03 mei 2020

SRD 2,-

ANTILLIAANSE BISSCHOPPENCONFERENTIE (AEC)

TOEWIJDING VAN DE REGIO AAN MARIA, MOEDER VAN DE KERK EN HULP DER ZIEKEN

ZONDAG, 10 MEI 2020

Samen met paus Franciscus en onze collega-bisschoppen van Latijns-Amerika, Canada en de Verenigde Staten van Amerika zullen wij – de bisschoppen van de AEC-regio – onze bisdommen toewijden aan de heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk en hulp der zieken.

Ieder jaar weer roept de Kerk gedurende de meimaand de voorspraak van de Moeder van God aan wanneer wij de wens van onze lieve Vrouw van Fatima gedenken. Dit jaar richten wij ons tot haar moederlijke zorg en smeken wij om haar voorspraak voor al onze mensen, in het bijzonder voor onze gezondheidswerkers en de kwetsbaren, en om wijsheid voor hen die de verantwoordelijkheid dragen voor het leiden van onze naties door de covid-19-pandemie.

In tijden van uitdagingen en moeilijkheden keren wij ons instinctief tot de moederlijke zorg van onze Heilige Moeder en vragen wij haar voorspraak en hulp opdat wij mogen leven zoals Christus ons vraagt te leven in deze dagen. Zij was de eerste die zich helemaal toewijdde aan God met een volledig ja aan de wil van de Vader. Wij bidden dat

wij door deze toewijding net als Maria ons hart en onze wil volledig richten naar Gods wil. Door het richten van ons hart en onze wil tot de Vader worden wij een meer volmaakt beeld van Zijn zoon Jezus Christus. Een meer volmaakte openbaring van genade in onze landen en een meer volmaakte getuigenis van liefde en eenheid in deze tijd van tegenspoed.

Wij vragen dat op zondag 10 mei al onze priesters zich met ons verenigen in het vieren van de heilige mis en zich bij ons aansluiten in het gebruiken van de media in deze daad van toewijding. Ter voorbereiding op deze toewijding worden de gelovigen gevraagd dagelijks de rozenkrans te bidden. Ook wordt aan hen gevraagd om het antieke gebed Sub Tuum Praesidium te bidden.

Tekst in het Latijn:
Sub tuum praesidium confugimus,
Sancta Dei Genitrix.
Nostras deprecationes ne despicias
in necessitatibus nostris,
sed a periculis cunctis
libera nos semper,

Virgo gloriosa et benedicta.

Nederlandse vertaling:
Onder Uw bescherming vluchten wij,
Heilige Moeder van God;
versmaad onze gebeden niet
in onze nood maar verlos ons altijd van
alle gevaren,
o, glorierijke en gezegende Maagd.

Moge de goddelijke Voorziening ons immer nabij zijn! Amen.

Boodschap paus Franciscus voor 57e Wereldgebedsdag voor Roepingen

Woorden van roeping

Dierbare broeders en zusters!

Op 4 augustus vorig jaar, bij de 160e verjaardag van het overlijden van de heilige pastoor van Ars, schreef ik een brief aan de priesters die elke dag gehoor geven aan de oproep van de Heer om het volk van God te dienen.

Bij die gelegenheid heb ik vier sleutelbegrippen gekozen – lijden, dankbaarheid, goede moed en lofprijzing – om de priesters te bedanken en hen in hun ambt te ondersteunen. Ik denk dat deze woorden op deze 57e Wereldgebedsdag voor Roepingen hernomen kunnen worden en tot het hele volk van God gericht kunnen worden, en dit tegen de achtergrond van de evangelietekst die ons vertelt over de bijzondere ervaring van Jezus en Petrus tijdens een nachtelijke storm op het meer van Tiberias (cf. Mt 14,22-33).

Na de broodvermenigvuldiging, die de menigte enthousiast had gemaakt, beval Jezus zijn leerlingen in de boot te stappen en alvast naar de overkant te varen, terwijl Hij de menigte zou wegsturen. Het beeld van de leerlingen die het meer oversteken, roept in zekere zin onze eigen levensreis op. In feite gaat de boot van ons leven langzaam vooruit, rusteloos op zoek

naar een veilige haven, bereid om de risico's en de uitdagingen van de zee te trotseren, maar tegelijkertijd ernaar uitziend dat de stuurman ons uiteindelijk op de juiste koers zal houden. Maar soms kan het schip uit koers raken als het zich door illusies laat verblinden in plaats van zich door een vuurtoren naar een veilige haven te laten leiden of als het aan de tegenwind van moeilijkheden, twijfels en angsten blootgesteld wordt.

Iets dergelijks speelt zich ook af in het hart van de leerlingen. Geroepen om de Meester van Nazareth te volgen, moeten ze besluiten om over te steken naar de andere oever en moedig ervoor kiezen om hun zekerheden op te geven en de Heer te volgen. Dit is geen rustig avontuur: de nacht valt, de tegenwind raast, de boot wordt door de golven heen en weer geslingerd, de angst om het niet te halen en geen gevolg te kunnen geven aan de oproep, dreigt hen te overweldigen.

Het Evangelie vertelt ons echter dat we in dit uitdagende levensavontuur niet alleen zijn. Alsof Hij midden in de nacht de dageraad oproept, wandelt de Heer over het woelige water naar de leerlingen. Hij nodigt Petrus uit om over de golven heen naar Hem toe te komen en Hij redt hem als Hij

hem ziet zinken. Uiteindelijk klimt Hij in de boot en bedwingt de wind.

Het eerste woord van roeping is dus dankbaarheid. De juiste koers varen is niet een taak die alleen van ons is en hangt niet alleen af van de wegen die wij kiezen. De realisatie van onszelf en van onze levensprojecten is niet het wiskundige resultaat van wat we in een geïsoleerd 'ik' beslissen, het is vooral het antwoord op een overstijgende oproep. De Heer laat onze bestemming aan de andere kant zien en daarvoor geeft hij ons de moed om in de boot te stappen. Maar wanneer Hij ons roept, neemt Hij ook de taak van stuurman op zich om ons te begeleiden en de richting te wijzen, om te voorkomen dat we op de klippen van besluiteloosheid stranden en om ons in staat te stellen zelfs over woelige wateren te stappen.

wordt vervolgd op pagina A3

Bezoek de website van het Rk
Bisdom :
www.bisdomparamaribo.org

De Facebook pagina :
R.K. Bisdom Paramaribo
(Official)

Allemaal zusters

Kun je je voorstellen dat er meer dan tienduizend vrouwen zijn geweest die ons zusterleven hebben omarmd en voor de barmhartigheid gekozen? Heel gewone en bijzondere zusters die allen hun kap net iets anders droegen.

We maakten allen dezelfde bevlogen keus en voerden allen de zelfde liefde in onze naam. Maar verder waren we heel verschillend, er waren misschien wel zoveel soorten zusters als er soorten liefde zijn, of bijna zoveel.

Je kon zes hoofdsoorten onderscheiden: doezusters en denkgzusters, de eersten in de meerderheid, de laatsten in het bestuur, schoolzusters en zorgzusters, de eersten strenger en de anderen milder, en tenslotte blijfzusters en overplaatszusters.

En dan de verschillen van stand en afkomst: we hadden volkszusters e deftige zusters, stadzusters en boerenzusters. Gelukkig telden binnen het klooster de grote verschillen van buiten iets minder: waren we niet zusters en allemaal gelijk?

We sliepen in chambrettes, als we sliepen, tussen kuchzusters en snurkzusters we baden in de chapelle, als we baden, tussen prevelzusters en pilaarzusters en in de réfectoire zaten we ingeklemd tussen snoepzusters en haastzusters.

Ieder van ons had een eigen domein, zuster koster waakte over de kapel en zuster portier over gang en deur een schoolzuster heerste in haar lokaal en een werkgzuster over haar atelier: zo oefenden we in liefde en gezag.

Na concilie veranderde dat snel: we kregen krulzusters en staartzusters conciliezusters en restauratiezusters broekzusters minizusters bikinizusters. Pas toen zagen we hoe verschillend we waren en toch allemaal zusters!

Zijn al die soorten nu bedreigd en bijna uitgestorven? Sommige wel, maar gelukkig komen er nog steeds nieuwe bij: bruine en zwarte zusters studiezusters actiezusters lekenzusters deeltijdzusters en breedbandzusters.

We leven nu kleurrijk en exotisch met oceaanzusters en vulkaanzusters met archipelzusters en amazonezusters: we dansen de klompendans en de samba we zingen de kundiman en psalmen en eten boerenkool en saffraanrijst.

Zo vormen we een bonte zusterschap en zijn net smurfzusters die van hun kleine komische verschillen een groot probleem en vrolijk spektakel maken.

(uit het boek Liefde in je naam van de Zuster van Liefde)

LECTIO DIVINA

Biddend en mediterend omgaan met Gods woord

Wilt u weten wat Lectio Divina is en wilt u het leren beoefenen? Dat kan! Onder kundige leiding maakt u kennis met de theorie en praktijk van Lectio Divina.

Doet u mee?

U bent van harte welkom op het Pastoraal Centrum, Prinsessestraat 46, t. 476888/424245/8988993

**Wanneer: Elke maandag (vanaf 14 okt 2019)
Start: 10.00 uur**

“Uw Woord is een lamp voor mijn voet, een licht op mijn pad.” Psalm 119, 105

Gebied om roepingen

Heer Jezus,
Gij zijt de goede herder.
Gij komt naar ons toe
en roept ieder bij naam.
Gij wilt dat wij léven
en wel in overvloed.
Draag zorg voor de kudde die Gij weidt.
Open onze oren voor uw stem,
neem onze angst weg om te antwoorden.
Verdiep het vertrouwen van jonge partners
om het met elkaar als gehuwden te wagen.
Geef ons religieuzen en godgewijden,
profeten voor vandaag.
Beziel allen die zich inzetten voor uw Kerk
met de vreugde van uw evangelie.
Schenk ons de priesters en diakens
die we nodig hebben.
Vervul hen met uw Geest van hoop en sterkte.
Beziel elk van ons
die uw naam als christen draagt.
Laat niet toe dat zorgen ons verlammen.
Roep uw Kerk naar buiten
zodat uw Woord van Liefde
in heel uw schepping wordt gehoord.

+ Lode Aerts, bisschop van Brugge
(bron: Kerknet.be)

Auto Airco Bedrijf R.G.Oldenstam

Het beste adres voor al uw auto airco onderdelen, auto airco reparaties en installatie van complete units.
Langer dan 25 jaar een begrip in onze samenleving

Robert G. Oldenstam

Adres : Ramalaan #5
P.O.Box: 2197
Tel : (597)491026
Cell : (597)8614222
Fax : (597)432845
E-mail : autoair@sr.net

Hoe het begon

Het begon allemaal met een misverstand. Een pastoor had drie begijnen gevraagd om samen met hem een school op te zetten. Zij dachten erover na: is dat wat we willen? Ze hadden jaren in stilte gewoond en zochten een nieuwe lijn in hun biddende leven.

Zouden ze altijd op dat begijnhof blijven of met die pastoor die school beginnen? Ze waren niet verlegen en hadden vertrouwen in Gods voorzienigheid. Zo gingen ze op weg, zuster Michaël en twee nichtjes die bij haar woonden.

Toen ze eindelijk na een lange reis bij die pastoor aankwamen, waren andere zusters hen al voor geweest: de school was vol en voor hen was geen werk meer. Even was er verwarring: moesten ze dan maar weer terug naar hun oude hof?

Een andere pastoor die ervan hoorde dacht: zal ik die zusters dan vragen om die school bij ons in de wijk te beginnen? Want dat is precies wat we nodig hebben. Zij zijn bereid voor anderen te zorgen, nu moeten wij eerst voor hun zorgen.

Zo kwamen de drie in Tilburg terecht bij mensen die van aanpakken wisten en snel een huiskapel en school bouwden. Voor ze het wisten hadden ze samen wel drie banen tegelijk: voor de klas voor de zieken en voor het altaar.

Zoek niets weiger niets, zeiden ze en bedoelden daarmee: zeur niet en doe gewoon wat er te doen is. Dat was is die arme tijd en arme stad een zaak waar geen eind aan kwam: wanneer hield barmhartigheid op?

En hoe lang ging dat misverstand door? De pastoor die weldra monseigneur werd had gedacht aan één klein zusterhuis en verder niet, maar al snel waren er dertig zusters en aan het eind van zijn leven waren ze met veertienhonderdnegentig.

(uit het boek Liefde in je naam van de Zuster van Liefde)

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956
Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie

Redactie: Melvin Mackintosh
Secretariaat/Advertenties: Pastoraal Centrum
Prinsessestraat 46; tel.: 476888; 424245fax: 425368;
Mobiel/whatsapp: 8811492
E-mail: omhoog@bisdomparamaribo.org /
pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

Giro: 10.35.169 - De Surinaamse Bank NV
Jaarabonnement Suriname: SRD 100.00
Jaarabonnement Nederland: EUR100
over te maken storten op NL35FVLB0637318390
t.n.v. 'Kerk. Inst. Redemptoristen' o.v.v. "Abonnement OMHOOG"
Druk: Drukkerij H. van den Boomen

geloof & leven

Stil zijn

Chequita Goedschalk –

Wat is stil zijn?

We zijn nu in een wereld die stil en saai is. Maar is dat wel zo? Staan we echt stil of gaat het leven verder? Voor velen die het niet zien zitten is alles wel stil, ja. Velen die iemand hebben verloren aan deze ziekte, een ziekte die niet verklaard kan worden en waarover men zoveel speculeert. In Suriname hebben we 1 persoon hieraan verloren. Hoe zal het zijn familie vergaan? Zijn ze stil in hun hart, stil in hun leven?

Wat is stil zijn voor jou? Geen lawaai, geen geluid? Of betekent stil zijn voor jou ook kunnen luisteren naar Gods stem, Zijn stem herkennen daar het nu rustig is? Of zitten we nog in de drukte? We hebben ontvangen en haasten ons naar de winkel om inkopen te doen voordat alles weer duurder wordt. Of zijn we stil en danken we voor een salaris dat we weer hebben kunnen ontvangen om de kosten te dekken? Of is stil zijn voor hen die gestrand zijn, misschien hulpeloos en geen raad weten, vooral voor degenen die geen financiën meer hebben? De gestranden hier in ons land en in Nederland, wat betekent stil zijn voor hen? Dat weten we niet.

Stil zijn voor u en mij

Stil zijn voor mij is rust om me heen, kunnen denken, beter kunnen horen en luisteren naar wat om me heen gebeurt en Gods stem horen, de bijbel pakken of een favoriete tekst uit de bijbel voor de geest halen, bidden en mediteren. Stil zijn voor mij is naar buiten kijken hoe de vogels vliegen en geen zorgen hebben. Stil zijn voor mij is naar de regen luisteren die neervalt op het dak of raam, en bedenken hoe mooi en verwonderlijk de natuur is die God heeft geschapen.

Stil zijn voor mij is nadenken waarom er zoveel leed is, nadenken waarom de mens de aarde moet verpesten, vernietigen. Stil zijn voor mij is hoop dat het goed komt. Stil zijn voor mij is bidden voor een nieuw Suriname zonder dat er mensen zijn die alleen aan zichzelf denken en niet aan anderen. Stil zijn voor mij is ook gewoon lekker lui kunnen liggen en niets doen.

Wat betekent stil zijn voor u? Gaat u eens bij uzelf na hoe u stil kunt worden in alles wat er nu gebeurt. Stil zijn in de drukte van uw leven. Stil kunnen worden in uw verdriet, leed, wanhoop, radeloosheid. Wat betekent dan stil zijn voor u? Het kan van alles voor u oproepen. Neem het mee en bid, mediteer hoe u deze stilte tot een deel van uw leven kunt maken.

Stil zijn om Jezus te ontvangen

In de bijbel zijn er verschillende teksten over stilte. Ik hou u deze twee voor: Ik zal stil zijn en zien in mijn woning (Jesaja 18,4). Waarlijk, mijn ziel keert zich stil tot God, van Hem is mijn heil (Psalm 62,2). Verder komen we in de bijbel ook tegen dat het stil werd toen Jezus wakker werd in de boot en hij zei: Wees stil. En hier vraagt Hij waarom we zo weinig geloof en moed hebben.

In de stilte van de storm van uw hectisch leven is het goed om even stil te zijn en tot Hem te gaan. Zelfs bij het inkopen kunt u het stil maken en tot Hem gaan. Hij helpt u dan bij het inkopen doen. Hij zal u zeker leiden bij het beheer van uw financiën bij het inkopen. Er is altijd tijd om stil te worden en tot Hem te gaan. Kunnen wij het opbrengen om stil te worden, stil te zijn om zo beter tot Hem te gaan, maar ook beter tot jezelf te komen?

wordt vervolgd op pagina A4

Boodschap paus Franciscus voor 57e Wereldgebedsdag voor Roepingen

Woorden van roeping

Elke roeping vloeit voort uit de liefdevolle blik waarmee de Heer ons tegemoet is gekomen, misschien net toen onze boot aan de storm overgeleverd was. Meer dan een beslissing van onze kant is roeping een antwoord op een onverdiende oproep van de Heer (Brief aan de priesters, 4 augustus 2019). Daarom zullen we erin slagen roeping te ontdekken en te omarmen wanneer ons hart zich opent voor dankbaarheid en het in staat is de passage van God in ons leven op te vangen.

Als de leerlingen Jezus over het water zien naderen, denken ze in eerste instantie dat het een spook is en zijn ze bang. Maar Jezus stelt hen onmiddellijk gerust met een woord dat ons leven en ons roepingsavontuur altijd moet vergezellen: Rustig maar, Ik ben het. Wees niet bang (v. 27). Dit is precies het tweede woord dat ik u wil toevertrouwen: goede moed.

Wat ons vaak verhindert om te stappen, te groeien, het pad te kiezen dat de Heer voor ons uitstippelt, zijn de spookbeelden die ons hart verontrusten. Als we geroepen zijn om onze veilige oever te verlaten en een levensstaat – zoals het huwelijk, het gewijde priesterschap of het godgewijde leven – op te nemen, neemt onze eerste reactie vaak de vorm aan van ‘het spook van ongeloof’: dit kan onmogelijk mijn roeping zijn, is dit werkelijk de juiste weg? Vraagt de Heer mij echt om dit te doen?

En beetje bij beetje groeien al die overwegingen, verantwoordingen en berekeningen, die onze vastberadenheid ondermijnen en ons aarzelend en machteloos achterlaten op de oever waar het begon. We denken dat we het bij het verkeerde eind hebben, dat we de uitdaging niet aankunnen of dat we gewoonweg een spookbeeld gezien hebben dat we moeten verjagen.

De Heer weet dat een fundamentele levenskeuze – zoals de beslissing om te trouwen of om zich op een bijzondere manier aan de dienst van de Heer te wijden – moed vereist. Hij kent de vragen, twijfels en moeilijkheden die ons hart beroeren, en daarom stelt Hij ons gerust: Wees niet bang, Ik ben bij jou! Geloof in zijn aanwezigheid, dat Hij ons tegemoet komt en ons vergezelt, zelfs als het stormt op zee bevrijdt Hij ons van die lusteloze apathie (acedie) die ik al als weemoed omschreven heb (Brief aan de priesters, 4 augustus 2019), waarmee ik de innerlijke ontmoediging bedoel die ons verlamt en verhindert de schoonheid van onze roeping te ontwaren.

In de Brief aan de priesters had ik het ook over lijden, maar hier zou ik dit woord anders willen omschrijven en verwijzen naar vermoeidheid. Elke roeping brengt een engagement met zich mee. De Heer roept ons omdat Hij ons, net zoals Petrus, in staat wil stellen over water te lopen, dat wil zeggen ons leven in handen te nemen om het in dienst van het Evangelie te stellen, elke dag opnieuw, op de concrete manieren die Hij ons laat zien, vooral in de verschillende roepingen als lekengelovigen, priesters of gewijde personen. Maar we lijken op de apostel Paulus: we voelen ons verlangen en ons elan, maar tegelijkertijd zijn we getekend door zwakheden en angsten.

vervolg van pagina A1

Als we ons laten meeslepen door de gedachte aan de verantwoordelijkheid die ons te wachten staat - in het huwelijksleven of in het priesterambt – of door de beproevingen die zich kunnen voordoen, dan zullen we snel onze ogen van Jezus afwenden en riskeren we, net als Petrus, te zinken. Maar zelfs in onze zwakheid en armoede stelt het geloof ons in staat naar de verrezen Heer toe te gaan en zelfs stormen te overwinnen. In feite steekt Hij zijn hand uit, als we door vermoeidheid of angst riskeren te zinken. Hij geeft ons de stuwende kracht die we nodig hebben om onze roeping met vreugde en enthousiasme te beleven.

Als Jezus eindelijk in de boot stapt, gaat de wind liggen en bedaren de golven. Dit is een prachtig beeld van wat de Heer doet in ons leven en in de omwentelingen van de geschiedenis, vooral als het stormt. De Heer legt de tegenwind het zwijgen op zodat de krachten van het kwaad, de angst en de berusting niet langer macht over ons hebben.

In het beleven van onze specifieke roeping, kunnen die tegenwinden ons uitputten. Hier denk ik aan al degenen die belangrijke maatschappelijke verantwoordelijkheden dragen, aan echtgenoten die ik graag – niet zonder reden – moedige mensen noem, en vooral aan degenen die het gewijde leven en het priesterschap op zich hebben genomen. Ik ken uw vermoeidheid, uw eenzaamheid die soms uw hart belast, het risico van de dagelijkse sleur die beetje bij beetje het brandende vuur van de roeping blust, de last van de onzekerheid, de huidige precaire situatie en de angst voor de toekomst. Goede moed, wees niet bang! Jezus staat aan onze kant, Hij steekt zijn hand uit en grijpt ons vast om ons te redden.

En dan, zelfs midden de golven, opent ons leven zich voor lofprijzing. Dit is het laatste woord van de roeping en het wil bovendien een uitnodiging zijn om de innerlijke houding van de Heilige Maagd Maria te cultiveren: dankbaar voor de blik waarmee God haar aankeek, gaf ze Hem vol vertrouwen haar angsten en ontredde en nam moedig haar roeping op zich – zo maakte ze van haar leven een eeuwige lofzang op de Heer.

Dierbare broeders en zusters, ik zou graag willen dat de Kerk, vooral op deze Wereldgebedsdag voor Roepingen, maar ook in het gewone pastorale werk van onze gemeenschappen, deze weg in dienst van roepingen bewandelt en het hart van de gelovigen ervoor wint. Zo kan iedereen dankbaar de roeping ontdekken die de Heer tot hem richt, maar ook de moed vinden om ja te zeggen, om vermoeidheid te overwinnen door het geloof in Christus en om uiteindelijk zijn leven aan te bieden als een lofzang op God, op zijn broeders en op de hele wereld. Moge de Maagd Maria ons vergezellen en onze voorspreekster zijn.

Rome, bij Sint-Jan van Lateranen,
8 maart 2020, tweede zondag van de
veertigdagentijd

Franciscus

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana
Vertaling: Persdienst van de Bisschoppenconferentie van België

Verslag van een onvergetelijke reis (1)

Pater Martien Noordermeer omi –

Noodgedwongen

Wat mij en vele anderen de laatste weken is overkomen, is iets wat we niet gemakkelijk zullen vergeten. Het begon in Betlehem in Israël/Palestina. Van de ene op de andere dag werden wij het land uitgezet vanwege een virus. Een groep Griekse pelgrims zou de medewerkers van een hotel vlakbij ons Manger Square Hotel in Betlehem hebben besmet met het coronavirus. Daarover heb ik al eens geschreven in een vorige editie van Omhoog.

Daarna moesten wij allen gedwongen in Israël blijven tot we met het eerste vliegtuig naar Nederland konden vertrekken. Ondertussen was het luchtverkeer in Suriname gesloten. Geen vliegtuig erin, geen vliegtuig eruit... Zo moesten wij wachten op het moment dat het luchtruim van Suriname weer geopend zou worden. Dat zou 7 weken duren.

Pater Dorus en ik hadden het geluk dat we in een oblatenhuis in Nederland onderdak hebben kunnen vinden bij een pater die zijn huis moest verlaten vanwege gezondheidsredenen. We hebben twee uitstapjes kunnen doen: een bezoek aan pater Jansen en aan het graf van P. Kolen, een klasgenoot van me die in januari is overleden. In dat huis hebben we 7 weken doorgebracht en op de 50e dag gingen wij terug naar Suriname. Want Suriname had op 20 april het luchtruim even ontsloten, waardoor wij gerepatrieerd konden worden. Die reis vooral is heel merkwaardig verlopen.

Afstand

Op 'D-DAY' 20 april jl. stonden wij om half zes 's morgens op, we ontbeten en werden daarna met de shuttlebus naar het vliegveld gebracht. Daar was er een gezondheidscontrole. Om 10 voor 8 schoven wij aan in de rij en om de 10 minuten

Stil zijn

Laten we het stil maken in onszelf om te bidden, om Jezus te ontvangen. Stil zijn wil dan zeggen op dat moment niet alleen niet praten, maar stil in je hart en gedachten om zo beter te kunnen bidden. Dank dat wij het nu nog stil kunnen maken om zo verder te komen, te geloven en te hopen.

Ik laat dit gedicht van Els Behage voor u achter. Laten we in stilte dicht bij elkaar komen.

Onze stilte

We kunnen niet meer in stilte geboren worden,
We kunnen niet meer in stilte opgroeien,
We kunnen niet meer in stilte spelen,
We kunnen niet meer in stilte naar school,
We kunnen niet meer in stilte ons huiswerk maken,
We kunnen niet meer in stilte verliefd worden,
We kunnen niet meer in stilte vrijen,
We kunnen niet meer in stilte trouwen,
We kunnen niet meer in stilte van de natuur genieten,
We kunnen niet meer in stilte naar muziek luisteren,
We kunnen niet meer in stilte ziek zijn,
We kunnen niet meer in stilte sterven,
Want onze stilte is afgenomen,
door gebulder,
Door gegier van remmen,
Door geronk van motoren,
Van de vliegtuigen,
Die laag over onze hoofden donderen

schoven we steeds 10 meter naar voren. Allemaal rondjes lopen, u kent dat wel: tussen die linten door circuleren om de weg zo lang mogelijk te maken. Wij dachten zoals ons werd gezegd, dat wij met 200 man terug zouden keren, maar toen wij op Schiphol die honderden mensen zagen, vroegen wij ons af: allemaal voor Paramaribo? Ja! Allemaal! Daarom had de Surinaamse overheid een groter vliegtuig ingehuurd bij Air Belgium met een stoelencapaciteit van 440. Daar konden er meer in.

Zo gingen er 416 passagiers in dat vliegtuig: 52 rijen met ieder 8 stoelen. Dus niets geen 2 meter afstand. Wij zaten schouder aan schouder: 20 cm van je buurman(-vrouw) links en rechts van je en 40 cm van je voor- of achterbuurman(vrouw). Als er een goede mogelijkheid was om besmet te worden, dan was het wel op vlucht PY993 van Amsterdam naar Paramaribo op 20 april 2020, de zgn. repatriëringsvlucht. Als er de komende weken een piek is in het aantal besmette Surinamers, dan weten we meteen waar en hoe dat is gekomen. Wij vlogen in 9 uur en 20 minuten van Amsterdam naar Paramaribo.

Zwaailichten en sirenes

Om precies 17.20 uur landden we op Zanderij. Het cynische is dat toen we van de trap afdaalden en ons lieten omhelzen door de Surinaamse warmte en we een voet op de Surinaamse bodem hadden gezet, er soldaten met het geweer in de aanslag naar ons toe kwamen die schreeuwden: "Twee meter afstand en mondkapjes over de neus en kin!" Dat was voor mij een ramp, want de glazen van mijn bril besloegen direct. Maar in het vliegtuig was afstand geen probleem: slechts 20 en 40 cm. Wie houdt nu wie voor de gek? Bij de controle op de J.A. Pengel Airport ging het er chaotisch aan toe. Allerlei tafeltjes met schrijfgerei waar alle 424 passagiers langs moesten om zich te laten registreren. We moesten ons paspoort afgeven om af te stempelen; zouden we dat wel terugkrijgen? Een agent had zeker 60 paspoorten in zijn handen: eigenlijk is dat een heel kostbaar bezit. Je zou dit document maar eens verliezen of kwijtraken! Daarna moesten we twee uur wachten in de bus die ons naar het terrein van KKF in Paramaribo zou brengen. Pas toen iedereen klaar was, een stempeltje in zijn paspoort had gekregen, en weer in het bezit was

van al de benodigde papieren, gingen we in colonne naar onze hoofdstad. Het was toen al 22.20 uur! Loeiende sirenes, zwaailichten van drie agenten op hun voor ons allen bekende motoren gingen ons vooraf. De mensen langs de Indira Gandhiweg vlogen allemaal naar buiten om te kijken wat er aan de hand was. Sommigen dachten misschien dat koning Willem-Alexander en koningin Maxima voorbijkwamen om in Paramaribo zijn verjaardag te vieren, want dat deed hij niet in Nederland vanwege het coronavirus. Nee, wij waren het maar! Waarom al dit extra machtsvertoon vroegen wij ons af. De regering wilde misschien zo laten zien: kijk eens wat wij allemaal voor jullie overhebben om jullie thuis te brengen...

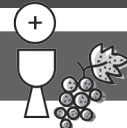
Slotapothecose

De eerste halte na ons vertrek van de J.A. Pengel Airport was het terrein van KKF. Daar traden we binnen in een immens grote hal met meer dan 400 witte plastic stoelen in ongeveer 20 rijen met meer dan 21 stoelen in elke rij. Daar moesten we gaan zitten en weer wachten tot iedereen op zijn stoel zat. Het was ondertussen al bijna 23.00 uur. We werden toegesproken en mochten erna een bak eten halen en verorberen. Toen begon de slotapothecose. We werden allemaal opgeroepen in - ik geloof - 8 groepen van ongeveer 45 mensen. De bagage moesten we laten staan. Die zou ons later nagestuurd worden. Toen iedereen een plaats gevonden had in een bus – ik geloof dat er 11 bussen waren – gingen we weer met zwaailichten en loeiende sirenes naar het einddoel van onze reis. Ik mocht naar Eco-Torarica en kreeg kamer 357 toegewezen. Pater Dorus heb ik na zijn oproep niet meer gezien. Die was naar hotel Babylon aan de Lala Rookhweg kreeg ik de volgende morgen te horen.

Aangekomen bij Eco-Torarica moesten we weer zitten, wachten, toegesproken worden en wachten op de koffers. Het was ondertussen al bijna half een in de ochtend. In Nederland was het al half zes. We waren dus al 24 uur onderweg. Toen alle koffers er waren, kreeg iedereen een enveloppe met daarin de leefregels voor de komende 14 dagen van onze quarantaine en de sleutel van de kamer. Met die sleutel rende ik naar de 3e etage om uitgeput op mijn bed neer te vallen voor een welverdiende slaap. *(wordt vervolgd)*

liturgie & leven

Schriftlezingen

Vierde zondag van Pasen 3 mei 2020 (jaar A)

Eerste lezing: Handelingen van de apostelen (2, 14a.36-41)

Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren en verhief zijn stem om het woord tot de menigte te richten: 'Voor heel het huis van Israël moet onomstotelijk vaststaan, dat God die Jezus die gij gekruisigd hebt, tot Heer en Christus heeft gemaakt'. Toen zij dit hoorden, waren zij diep getroffen en zeiden tot Petrus en de overige apostelen: 'Wat moeten we doen, mannen, broeders?'. Petrus gaf hun ten antwoord: 'Bekeert u, en ieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden. Dan zult gij als gave de heilige Geest ontvangen. Want die belofte geldt u, uw kinderen en alle mensen, waar dan ook, zovelen de Heer onze God roepen'. Met nog vele andere woorden legde hij getuigenis af, en hij vermaande hen: 'Redt u uit dit ontaarde geslacht'. Die zijn woord aannamen lieten zich dopen, zodat op die dag ongeveer drieduizend mensen zich aansloten.

Antwoordpsalm:

Psalm 23,1-3a.3b.4.5.6

Tweede lezing: I Petrus 2, 20b-25

Dierbaren, geduldig verdragen wat gij te lijden hebt om uw goede daden, dat is het wat God behaagt. Het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten; gij moet in zijn voetstappen treden. Hij heeft geen zonde gedaan en in zijn mond is geen bedrog gevonden. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen. Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden op het kruishout gedragen, opdat wij aan de zonden zouden afsterven en gaan leven voor gerechtigheid. Door zijn striemen zijt gij genezen. Want gij waart verdwaald als schapen, maar nu zijt ge bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

Evangelielezing: Johannes 10, 1-10

In die tijd zei Jezus: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg

u: Wie niet door de deur, maar langs een andere weg de schaapskooi binnengaat, hij is een dief en een rover. Maar wie door de deur binnengaat is de herder van de schapen. Hem doet de deurwachter open. De schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. En als hij al zijn schapen naar buiten heeft gebracht, trekt hij voor hen uit, terwijl zij hem volgen, omdat zij zijn stem kennen. Een vreemde echter zullen ze niet volgen; integendeel, zij zullen van hem wegvluchten, omdat ze de stem van vreemden niet kennen'. Deze gelijkenis vertelde Jezus hen, maar zij begrepen niet wat Hij hun wilde zeggen. Een andere keer zei Jezus tot hen: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de deur van de schapen. Allen die vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en rovers, maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd. Ik ben de deur. Als iemand door Mij binnengaat, zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden. De dief komt alleen om te stelen, te slachten en te vernietigen. Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed'.

Gedachten bij de schriftlezingen

Krachtige woorden horen we vandaag, met overtuigingskracht gesproken, allereerst uit de mond van Petrus (Handelingen en zijn eerste brief), en evenzeer krachtige woorden, ook met overtuiging gesproken, uit de mond van Jezus (Johannes). De paastijd is vol van oude en nieuwe inzichten, alsof de bron van het levende water eindelijk is opengelegd, en nu met meer energie gaat stromen. Ze kunnen ook hard aankomen, zulke krachtige woorden. Ze veroorzaken zowel instemming als onbegrip.

Getuigenis afleggen

In de eerste lezing horen we dat Petrus door de Heilige Geest is gegrepen. Hij kan zijn mond niet meer houden. Hier merken we waarom Pasen en Pinksteren op een en dezelfde dag vallen. Het is de pinksterdag, de vijftigste paasdag – slotviering van het joodse Wekenfeest – waarop Petrus zijn eerste grote toespraak houdt (er zullen er meer volgen), maar het onderwerp van zijn toespraak is Pasen! Jezus, en die gekruisigd, is tot leven gewekt! (Handelingen 2,32). Hij is 'door God tot Heer en

Messias aangesteld' (2,36). Dat mensen tot dit inzicht komen, is het werk van de heilige Geest, waarom wij zullen bidden. En het uiterlijke teken van dit inzicht is de doop (2,38). De doop is een keus voor een nieuw ander leven ('Keer u af van uw huidige leven'), waarbij en waardoor de aanslibbels uit het verleden, de zonden, worden vergeven. Dus ook de kruisiging. Overigens pakt Petrus zijn toehoorders wel hard aan.

wordt vervolgd op pagina B2

Gedachten bij de schriftlezingen

In de aanwezigheid van de elf andere apostelen – het is een groepsgebeuren en een gezamenlijke overtuiging, de apostelen spreken hier met één mond! – wordt heel het volk van Israël onder handen genomen. ‘Laat het hele volk van Israël er zeker van zijn dat Jezus, die u gekruisigd hebt, door God...’ (2,36) et cetera. Wat voor een draai moeten die mensen niet maken? In een kille mededeling worden ze ervan beschuldigd dat zij Jezus gekruisigd hebben, als collectief, wat natuurlijk in feite niet zo is. En tegelijkertijd wil Petrus dat ze accepteren dat God deze Jezus (van Nazaret, de jood die ze kenden, een van hen) tot Heer en Messias heeft aangesteld. Dat moet een enorme ommekeer in hun denken opleveren, waarbij ze ook nog eens zelf in het geding zijn. Het is voor ons behulpzaam te bedenken dat de lezing van vandaag slechts een fragment is uit de grotere toespraak van Petrus. Lees de hele redevoering, dan wordt de toon iets milder. Maar het blijft natuurlijk enorm spanningsvol. De toehoorders (het ‘hele volk van Israël’?) raken dan ook diep getroffen (2,37).

Nog een keer

Ten tweeden male horen we Petrus spreken, nu in een brief van zijn hand. Dat zegt althans de traditie. Zijn toehoorders (meer dan lezers, want zo’n epistel werd toen hardop in de samenkomst van de gemeente gehoord) waren hoogstwaarschijnlijk bij de beweging rond Christus betrokken heidenen, dat wil zeggen: mensen uit de volkeren, niet-joden. Dat is het onderscheid met de eerste lezing uit Handelingen. Daar hoort ‘heel Israël’ mee. Hier minder tot niet. De traditie leert

het ons zo. En dat mag, als we maar weten dat de bijbelwetenschappers, ook die onder het ‘leergezag’ van de kerk vallen, ons allang hebben uitgelegd en met goede en zakelijke informatie toegelicht dat Petrus deze brief helemaal niet geschreven heeft, maar dat deze aan hem wordt toegedicht. Ook mooi! De auteur wijst wel op een christelijke houding. Zijn er ongeregelheden binnen de gemeente, welke oorzaak ze ook hebben, van binnen of van buiten, verdraag het, omdat Christus zelf dat ook gedaan heeft. Hij heeft voor u geleden, lijdt dan ook voor Hem. Het hoort erbij, bij uw nieuwe leven, gedoopt, in Christus. Dat is uw roeping (2,21). Mooie gedachte voor vandaag. Een christen moet zich daarop instellen. De opstanding is niet voor watjes, maar voor martelaren omwille van de gerechtigheid en het volgen van de weg van Jezus.

Toelatingsbeleid

Wie bij de ingang staat, ziet iedereen langs zich komen: degenen die voordringen, de zachtmoedigen, de vriendelijken, de ongeduldigen. Bij een gesloten deur staat iedereen te wachten, maar stel, de deur gaat open, hoe ga je dan naar binnen? Of andersom, naar buiten? Denk even aan de koopjesjagers die uitverkoopwinkels binnenstormen. Jezus vergelijkt zich met een deur (Johannes 10,7). Het is een van de zeven ‘Ik-ben’-titels in het Johannesevangelie. De naam van de Eeuwige, de HEER, onze God, is ermee gemoeid (zie Exodus 3). Jezus noemt zichzelf ‘de deur’, de deur van de schaapskooi. Niet zozeer de deurwachter, de poortwachter, de uitsmijter is Hij, nee, de deur,

de toegang zelf. Een sprekende deur, want de schapen die langs Hem komen, horen zijn stem en herkennen Hem (Johannes 10,3-4). Het beeld dat Jezus hier gebruikt, is opmerkelijk. Waar andere beelden (herder, brood, licht, wijnstok) veelal verwijzen naar traditionele verhalencomplexen en gelijkenissen in de geschriften van Israël, lijkt het beeld van ‘de deur’ geheel op zichzelf te staan. Het komt ook tamelijk onverwachts, want in 10,1 begint een alledaagse beschrijving van hoe je de schaapskooi normaal betreedt. Doe je dat niet via de deur, dan ben je een dief. Maar opeens wordt het beeld toegepast, en wel zeer direct en persoonlijk: ‘Ik ben de deur’ (10,7). Er is geen ontkomen aan, je zal en moet door Mij heen, langs Mij heen, Ik merk je op, en jij merkt Mij op. Wie het leven, het ware leven met God en mens, wil binnengaan, gaat door, in en met Jezus, hoewel het niet altijd te begrijpen is wat Jezus bedoelt (10,6). In dit tiende hoofdstuk zien we een van de typische kenmerken van het vierde evangelie. Waar in de andere evangeliën Jezus zichzelf graag op de achtergrond houdt, en vaak verbiedt om over Hem te spreken of zijn messiaanse zelfbewustzijn of heerlijkheid bekend te maken, is bij Johannes juist het tegendeel het geval. In dit evangelie verklaart Jezus openlijk, in een opklimmende reeks van uitspraken, onverhuld: ‘Ik ben het brood dat leven geeft’ (onder andere 6,35), ‘het licht voor de wereld’ (8,12; 9,5), et cetera. Dit gebeurt uitgesponnen in lange toespraken, die om deze uitspraken geweven zijn, vaak in het kader van een gesprek. Hier echter is het een lange monoloog die Jezus houdt.

Coronacrisis brengt kathedraal Westminster in financieel gevaar

Nauwelijks inkomsten

De coronacrisis kan een “catastrofaal effect” hebben op de financiën van de Engelse kathedraal van Westminster. Op de website van de prominente kathedraal staat een oproep om geld te doneren. De pandemie is volgens de site “een zeer reële bedreiging” voor de “financiële stabiliteit” van de moederkerk van de katholieken in Engeland en Wales. Die had het financieel toch al moeilijk, maar de problemen zijn verergerd. Door de annulering van openbare Missen zijn de inkomsten van de kathedraal aanzienlijk zijn verminderd, aldus de verklaring. Inkomsten uit de kathedrale winkel en een kijkgalerij bovenaan de klokkentoren blijven sinds de sluiting van de kerk uit.

Als gevolg hiervan loopt het operationele tekort waarschijnlijk op tot meer dan 23.000 euro per week “en er is weinig dat de kathedraal kan doen om dit te voorkomen”. Want, zo staat er, “hoewel de inkomsten van de kathedraal zullen verdwijnen, blijven veel van de uitgaven grotendeels hetzelfde”. De kosten voor het runnen van de kathedraal bedragen momenteel ongeveer 2,7 miljoen euro per jaar, dat is ongeveer 53.000 euro per week.

‘Donkere en uitdagende tijd’

De kathedraal merkte op dat de compensatieregeling van de Britse helpt om de personeelskosten te dekken. Maar dat is niet voldoende. Er is ook geld nodig om de lopende kosten voor het onderhoud van de kathedraal en een aangrenzend huis te dragen. De Missen vanuit de kathedraal zijn live te zien via de website churchservices.tv. Aan de online kijkers is gevraagd om de kathedraal “door de donkere en uitdagende tijd die nog komen gaat” heen te helpen. Dit kunnen ze doen door een eenmalige

donatie of door het toezeggen van een doorlopende schenking. De kathedraal, die in 1903 werd geopend, heeft het financieel al langer moeilijk. Al vóór de crisis was er al een operationeel tekort van 6900 euro per week. Oremus, het tijdschrift van de kathedraal, berichtte in februari al over de moeilijke financiële situatie. Het aantal Missen zou wellicht moeten verminderen als de kathedraal haar kosten niet zou kunnen dekken, zei de voorzitter van de financiële commissie. Een andere optie is een kortere openstelling van de kathedraal “van slechts een paar uur per dag”.

Fondsenwerving

In een poging om meer inkomsten te genereren werden er onlangs al contactloze betaalterminals

en QR-codes op stoelen geïnstalleerd. De kathedraal hield ook een drie weken durende campagne om parochianen aan te moedigen zich aan te melden voor de Gift Aid-regeling. Dit is een Britse fiscale stimulans die het mogelijk maakt voor particulieren om belasting (op donaties) te geven aan de ontvangende liefdadigheidsinstelling. De kathedraal van Westminster is een monumentale neo-Byzantijnse kerk en het grootste katholieke kerkgebouw van het Verenigd Koninkrijk. De kerk is de zetel van kardinaal Vincent Nichols, aartsbisschop van Westminster, en de thuisbasis van het beroemde Westminster Cathedral Choir.

(Katholiek Nieuwsblad)

geloofsverdieping

DE AARDE: ONS GEMEENSCHAPPELIJK HUIS

In zijn catechese tijdens de algemene audiëntie van woensdag 22 april 2020 stond paus Franciscus stil bij de 50ste Werelddag van de Aarde.

Beste broeders en zusters, goedendag!

Vandaag vieren we de 50ste Werelddag van de Aarde. Het is een gelegenheid om onze inzet te hernieuwen voor ons gemeenschappelijke huis, om het lief te hebben en te zorgen voor de zwakke leden van ons gezin.

Groeien in bewustzijn

De tragische coronapandemie toont aan dat we globale uitdagingen slechts aankunnen door samen te werken en door te zorgen voor de meest kwetsbare medemensen. Vandaag gaan we wat nadenken over de verantwoordelijkheid die kenmerkend is voor onze levensweg op deze aarde (LS, 160). We moeten groeien in het bewustzijn over de zorg voor het gemeenschappelijke huis. We zijn gemaakt uit aardse stof en de vruchten van de aarde voeden ons leven. Maar volgens het Boek Genesis zijn we niet louter 'aards'. We dragen in ons ook de levensadem die van God komt (cf. Gen 2,4-7). In het gemeenschappelijke huis leven we dus als één menselijk gezin en in biodiversiteit met de andere schepselen van God.

Imago Dei

Als 'imago Dei', beeld van God, zijn we geroepen om zorg en eerbied, liefde en medelijden te betonen

aan alle schepselen, vooral aan de zwakken. En dat alles in navolging van de liefde van God voor ons, zoals geopenbaard in zijn Zoon Jezus, die mens geworden is om met ons deze situatie te delen en ons te verlossen.

Ten gevolge van het egoïsme schieten we tekort in onze verantwoordelijkheid als behoeders en beheerders van de aarde. Het volstaat om een blik op de realiteit te werpen, om te zien dat ons gemeenzaam huis erg beschadigd is. We hebben het vervuild, we hebben het beroofd en zo brengen we ons eigen leven in gevaar. Voor ons is er geen toekomst als we het milieu vernietigen.

De aarde vergeeft niet

We hebben verzuimd de aarde, ons huis met tuin, en onze broeders te behoeden. We hebben gezondigd tegen de aarde, tegen onze naasten en -uiteindelijk- tegen de Schepper, de goede Vader die bezorgd is voor iedereen. Hij wil dat we samenleven in gemeenschap en welzijn. En hoe reageert de aarde? Wat dit betreft is er een Spaans spreekwoord dat heel helder is en zegt: 'God vergeeft altijd; wij mensen vergeven soms wel en soms niet; de aarde vergeeft nooit'. De aarde vergeeft niet. Als wij de aarde afbreken, zal het antwoord heel erg zijn.

Nieuw evenwicht

Hoe kunnen we een evenwichtige relatie herstellen met de aarde en met de rest van de mensheid? Een

evenwichtige relatie Het evenwicht is het werk van de Heilige Geest. Hoe kunnen we ook in het gemeenschappelijk huis op aarde, in onze relaties met de medemens, met de armen, dit evenwicht herstellen? We dienen op een nieuwe wijze te kijken naar ons gemeenschappelijke huis. Laten we wel wezen: de aarde is geen opslagplaats van grondstoffen om uit te buiten.

Evangelie van de Schepping

Voor ons gelovigen is de natuurlijke wereld 'het Evangelie van de Schepping'. Zij is uitdrukking van de scheppingskracht van God die het menselijke leven boetseert en die, samen met al wat zij bevat, de mensheid helpt om te leven. Het Bijbelse scheppingsverhaal sluit als volgt af: God bekeek alles wat Hij gemaakt had, en Hij zag dat het heel goed was (Gen 1,31).

Wanneer we de drama's in de natuur zien, het antwoord van de aarde op onze mishandeling, dan denk ik: Als ik nu aan de Heer zou vragen wat Hij erover denkt, dan denk ik niet dat Hij mij zou zeggen dat het een heel goede zaak is. Wij hebben het werk van de Heer vernield!

Het goede leven

De viering van de Werelddag van de Aarde roept ons op de heilige eerbied voor de aarde terug te vinden. Zij is niet slechts ons huis, zij is ook het huis van God. Zo ontstaat in ons het inzicht op 'heilige grond' te leven!

Laten we de esthetische en contemplatieve zin wekken die God in ons gelegd heeft. De contemplatie is iets wat wij vooral van de originele bewoners leren. Zij leren ons dat we de aarde niet kunnen verzorgen als we haar niet liefhebben en haar niet eerbiedigen. Zij hebben de wijsheid van 'het goede leven', niet in de zin van het er goed van nemen, maar in de zin van leven in evenwicht met de aarde. Zij noemen dit evenwicht het goede leven.

Ecologische bekering

Tegelijkertijd bestaat de noodzaak van een ecologische bekering die zich vertaalt in concrete acties. Een gemeenschappelijk plan is nodig om de bedreigingen tegen ons gemeenschappelijk huis tegen te gaan.

De onderlinge afhankelijkheid verplicht ons naar de wereld te kijken als één wereld, één gemeenschappelijk project (LS, 164). We moeten als internationale gemeenschap samenwerken om ons gemeenschappelijk huis te beschermen. Ik zou willen oproepen om op nationaal en lokaal vlak overleg te organiseren. Het is goed om vanuit verschillende sociale situaties samen te komen en een begin te maken met een volksbeweging vanuit de samenleving. Ieder van ons kan zijn kleine bijdrage leveren om de wereld te veranderen.

Geschenk van de aarde

Van deze handelingen gaat in de samenleving een weldadigheid uit die steeds meer vruchten voortbrengt en die zich verspreidt (LS, 212). Laten we ons, in deze paastijd van vernieuwing, inzetten om het schitterende geschenk van de aarde lief te hebben en te waarderen. Laten we als broeders en zusters, samen onze hemelse Vader smeken: 'Zend ons uw Geest en hernieuw het aanschijn van de aarde' (cf. Ps 104,30).

(Bron: Kerknet.be/bewerkt-mk)

gebeden voor iedere dag

Maandag 04 mei

Dagtekst

Lucas 9,24: Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven om Mij verliest, die zal het redden.

Overweging:

Het Hebreeuwse woord Jabbok betekent ‘worstelen’ en dat is precies wat Jakob deed. Hij worstelde met zijn verleden: alle leugentjes om bestwil, alle intriges en ergernissen. Hij worstelde met zijn situatie: een spin die verstrikt geraakt was in zijn eigen web van bedrog en doortraptheid. Maar meer dan met deze dingen, worstelde hij met God...

Jakob worstelde de hele nacht met God. Hij ontmoette God van aangezicht tot aangezicht, misselijk van zijn verleden en met een wanhopige behoefte aan een nieuwe start. En omdat Jakob dat zo graag wilde, beloonde God zijn vastbeslotenheid. God gaf hem een nieuwe naam en een nieuwe belofte. Ook wij moeten onze besmeurde harten en onze groezelige ziel blootleggen en eerlijk zijn tegen Degene die op de hoogte is van onze meest geheime zonden. Het resultaat zou nog wel eens verfrissend kunnen zijn. We weten dat dat bij Jakob het geval was. Na zijn ontmoeting met God, was Jakob een nieuw mens.

Gebed

Barmhartige God, Gij die mij aanvaardt zoals ik ben, ik bid U: maak mij open en zonder vooroordeel om te verstaan wat Gij mij doet horen in uw Woord en in anderen die mijn pad kruisen. Dat ik naar het voorbeeld van uw Zoon recht doe aan ieder die mijn naaste is, vandaag en tot in lengte van dagen. Amen.

Dinsdag 05 mei

Dagtekst

Jesaja 43,1: Wees niet bang, want Ik heb u verlost en u bij uw naam geroepen: u bent van Mij.

Overweging

Het kruis. Kun je ook maar een kant opkijken zonder er een te zien? Bevestigd op een kerktoeren. Uitgehakt in een grafsteen. Ingegraveerd in een ring. Het kruis is een universeel symbool voor het christendom. Vreemd dat een martelwerktuig kenmerkend werd voor een beweging van hoop. De symbolen van andere religies zijn vrolijker: de zespuntige Davidster, de halve maan van de islam, de lotusbloem van het boeddhisme. En dan de christenen met een kruis? Een werktuig dat gebruikt werd om iemand te executeren?

Waarom? Om het antwoord te vinden hoeft je niet verder te kijken dan het kruis zelf. Het ontwerp had niet eenvoudiger kunnen zijn. Eén horizontale balk – één verticale. De ene uitgestrekt – zoals Gods liefde. De ander reikt omhoog – zoals Gods heiligheid. De ene staat symbool voor Gods wijd uitgestrekte liefde, de andere voor de hoogte van zijn heiligheid. Het kruis is het kruispunt. Het kruis is de plek waar God zijn kinderen vergaf, zonder de maatstaf van heiligheid geweld aan te doen.

Gebed

God van licht en leven, Gij hebt deze wereld niet aan zichzelf overgelaten, maar biedt haar hoop verlossing.

Ik dank U voor de geboorte van Johannes de Doper. Hij was de profeet die de komst aankondigde van mijn Redder, Jezus Christus, uw geliefde Zoon. Geef dat ik uw Woord ter harte neem, opdat ik er met vreugde uit zal leven en deel krijg aan uw koninkrijk, dat nabij komt, vandaag en morgen en alle dagen. Amen.

Woensdag 06 mei

Dagtekst

Romeinen 15,7: Aanvaard elkaar daarom ter ere van God, zoals Christus u heeft aanvaard.

Overweging

Het verschil tussen sterken en zwakken in de gemeente zit Paulus zo hoog dat hij er een lange beschouwing aan wijdt. Maar telkens weer komt hij op dezelfde gedachte terug: jullie moeten elkaar aanvaarden! Altijd zullen er aan de ene kant mensen zijn die in hun eigen gemoed ten volle verzekerd zijn om dingen te doen die juist door anderen zeer kritisch worden bekeken. Het gaat erom dat je in de eerste plaats er werkelijk van overtuigd bent dat je zelf goed handelt. Maar in de tweede plaats komt het er dan ook op aan dat je de ander niet het gevoel geeft hem of haar eigenlijk niet meer te accepteren als broeder of zuster. Aanvaard elkaar! Neem de ander zoals hij of zij meent het geloof te mogen of te moeten beleven. Altijd zullen er verschillen zijn. Wat geeft het eigenlijk? Zolang je elkaar maar vinden kunt in het gemeenschappelijk geloof dat Jezus de Redder der wereld is, het Lam dat onze zonden draagt! Aanvaard de ander nu maar zoals Christus ook jou aanvaard heeft.

Gebed

God, bron van mijn bestaan, in alle tijden roept U profeten en hebt U mensen gezonden om te spreken in uw Naam en in hun daden uw liefde te tonen. Laat uw Woord mij tot leidraad zijn om vals en echt te leren onderscheiden, en na te volgen wie door uw liefde is geraakt, zoals Jezus Christus, uw Zoon en mijn Heer, die met U en de Geest leeft in eeuwigheid. Amen.

Donderdag 07 mei

Dagtekst

1 Korintiërs 3,9: Gods medewerkers zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk bent u.

Overweging

Wij hebben een fulltime baan! Nee, geld levert het niet op. Vreugde kun je eraan beleven, dat wel. Nu ja, soms is ook ondankbaarheid je loon en af en toe zelfs haat en nijd. Maar tevergeefs doe je het niet. God garandeert zijn zegen. Zijn medewerkers zijn wij! Je hoeft niet theologie te hebben gestudeerd en priester te zijn geworden om een medewerker van God te zijn. Ook als ambtenaar of timmerman kun je voor God werken. De één heeft tot taak het zaad van het evangelie uit te zaaien, de ander krijgt de opdracht om het nat te houden, zodat de jonge plantjes niet verdrogen en verdorren. Allemaal hebben we wat te doen op de akker van Gods wijde wereld. Wij zijn medewerkers van God! Dat betekent dus dat we niet geroepen worden om aan de kant te gaan zitten, ook al zullen er weleens pauzeperiodes in ons leven zijn. We zijn geroepen om te werken. Samen met God mogen en zullen we werken met het oog op de grote oogst die komen zal!

Gebed

God van leven en toekomst, in uw huis ontmoet ik mijn mede gelovigen. Hier mag ik horen dat Gij mij

hebt gegrondvest op goede grond, op het woord van Jezus, uw Zoon. Leer mij luisteren naar dat woord en bewaar mij zoals mensen van U, deze dag en alle dagen, tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Vrijdag 08 mei

Dagtekst

1 Johannes 4,16: Zo hebben wij de liefde leren kennen die God voor ons heeft, en wij geloven in haar. God is liefde: wie in de liefde woont, woont in God en God is met hem.

Overweging

Van één ding mogen we zeker zijn: God heeft ons het eerst bemind. Laten we deze waarheid diep tot ons doordringen, lang genoeg en telkens weer. Het is niet zo dat wij allerhande kunsten moeten uithalen of een super-christen moeten zijn om de liefde van God ‘waard’ te zijn. Weten moesten vervuld worden, offers gebracht om God goed te stemmen. Vandaar komen de woorden van de honderdman: ‘Heer, ik ben niet waardig dat U tot mij komt’ die we nog elke zondag herhalen. Natuurlijk zijn wij in vergelijking met de eeuwige God ‘niets waard’, een stofje dat voorbijvliegt. Maar Jezus houdt geen rekening met de vorm van ‘iets waard zijn’. Hij ziet het hart, het geloof van deze unieke mens. Hij heeft hem en zijn zieke dienaar al lief nog voor hij heeft gesproken. Zo is ieder van ons uniek en een oogappel voor Jezus.

Gebed

Goede God, naar mij gaat uw liefde uit en U bevrijdt mij van al wat mij kwaad doet. Maak mij dan vrij om uw Woord te verstaan en laat mijn hart kloppen van vreugde, omdat ik thuis mag zijn bij U. Dan zal mijn ziel rust vinden in de zachtmoedigheid van Jezus, uw Zoon, die leeft vandaag en altijd in uw eeuwigheid. Amen.

Zaterdag 09 mei

Dagtekst

Matteus 10, 40: Wie jullie ontvangt, ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.

Overweging

In de huidige maatschappij is voetbal een volkssport waarbij een groot aantal – vooral jonge – mensen betrokken is. Behalve de mogelijkheid tot gezonde ontspanning biedt het voetbal ook lichamelijke ontwikkeling en sportieve prestatie, die offervaardigheid, constant engagement, respect voor de anderen, loyaliteit en solidariteit verlangt. Ik hoop dat het voetbal steeds meer een domein van vriendschap wordt en dat elke wedstrijd tot uitdrukking brengt wat sport zou moeten zijn: een op de totaliteit gerichte waardering van het menselijke lichaam, gezonde wedstrijdgeest, opvoeden tot de waarden van het leven, levensvreugde, spel, vrolijkheid. Zoals elke andere sport moet het voetbal aantonen dat het ‘zijn’ voorrang heeft op het ‘hebben’. Men moet deze sport bevrijden van alles wat haar hindert om een positief aanbod van solidariteit en broederlijkheid, wederzijds respect en fair play tussen mannen en vrouwen van onze wereld zijn.

Gebed

Eeuwige en trouwe God, U die begaan bent met mensen en nooit loslaat wat uw hand begon, ik vraag U: kom mij nabij. Dat mijn hart mag kloppen in het ritme van uw liefde, dat het vrij en onbevangen mag zijn en blijven en mij altijd zal richten op U, vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Bezoek de website van het Rk
Bisdom :
www.bisdomparamaribo.org